

ΜΗΧΑΛΗΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: 'Εν 'Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΤΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἐγγραφομένοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι μόνον ὅλην τὴν σειρὰν τοῦ **Λυκογιάννη**, ὡς και τὸ τέλειον μυθιστόρημα τοῦ **Μποέμ**, οἱ **Ἐμποροὶ τῶν Ἐθνῶν** και τίποτε ἄλλο.

Η ΕΛΛΑΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἡ θέσις εἰς ἣν περιῆλλον και καθεκάστην ταχῆ βήματι προβαίνουσι τὰ ἐν Ἀνατολῇ, ταράσσουσι τοὺς ὕπνουσ τῶν τῆς Ἑσπερίας και τῶν τοῦ Βορρᾶ διπλωματῶν, και ἔνεκα τούτου ὀφείλουσι ὅ τε βασιλεὺς ἡμῶν και ἡ κυβέρνησις αὐτοῦ νὰ διατηρῶσιν ὄμμα Λυγκέως, και νοῦν Θεμιστοκλέους ἐπὶ τῶν ἐν Ἀνατολῇ, ὅπως μετὰ περισκέψεως και μεγίστης συνέσεως διαχαράξωσι τὴν ὁδὸν, ἣν ὀφείλει νὰ βαδίσῃ ἐν Ἀνατολῇ ἡ Ἑλλάς, ὀδηγούμενοι ἐκ τῆς ἱστορίας, και ἐκ τῶν ἡδῆ ἐν Ἑσπερίᾳ και ἐν Ἀνατολῇ τεκταινομένων, καθόσον ἐκ τῶν δύο τούτων γνωστῶν παραγόντων εὐρίσκεται ὁ ἄγνωστος, ἦτοι τὸ ἐν Ἀνατολῇ μέλλον.

Ἐσχάτως ἐγγῶρια και ξένα δημοσιογραφικά τινα ὄργανα ἀφορμὴν λαβόντα ἐκ τῆς πρὸς τὸν βασιλέα ἡμῶν ἐπισκέψεως τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας, διέδωσαν ὅτι μεταξὺ Βουλγαρίας και Ἑλλάδος ἐτέθησαν βάσεις τινὲς πρὸς συμμαχίαν και πρὸς ἄρσιν τοῦ θρησκευτικοῦ σχίσματος, και συνεπῶς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἔφερον διαφόρους κρίσεις κατὰ πολὺ ἀφισταμένας τοῦ ἀληθοῦς και βεβαίου, οὐχ ἦττον λαβόντες ἐκ τούτων ἀφορμὴν ἡμεῖς ἐπιχειροῦμεν ἡδῆ νὰ ἐκτυλίξωμεν θέμα λίαν ζοφερὸν και ἀκανθώδες ὡς ἐκ τῆς ἑαυτοῦ φύσεως, και καταστήσωμεν εἰ δυνατόν προσεκτικὸν τὸ ἔθνος και τὴν κυβέρνησιν.

Ὅ,τι ἕκαστος πολιτικὸς σκεπτόμενος δύναται αὐθωρεὶ νὰ συλλάβῃ εἶνε τούτο: ὅτι βλέπουσα ἡδῆ ἡ Ῥωσσία τὴν αἰκτράν τῆς Τουρκίας κατάστασιν ἀφ' ἑνός, και τὸν σκοπὸν ἀφ' ἑτέρου τῶν δυτικῶν δυνάμεων προσπαθουσῶν νὰ συνδέσσωσι τὴν Ἀνατολὴν διὰ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν μετὰ τῆς Ἑσπερίας, ὅπως ἐκ τούτου εὐκολώτερον και ταχύτερον ἐπιτυγχάνωσι τὴν ματαιώσιν παντός Ῥωσσικοῦ κατακτητικοῦ σχεδίου, προσπαθεῖ διὰ παντός τρόπου νὰ ματαιώσῃ τὰ σχέδια ταῦτα, ἀλλ' ἡ Τριπλῆ τῆς Ἑσπερίας συμμαχία και ἡ

προσπάθεια τῆς Τουρκίας τοῦ νὰ προσχωρήσῃ πρὸς αὐτὴν ἐτάραξαν λίαν τὸ νευρικὸν τῆς Ῥωσσίας και τῶν πανσλαβιστικῶν ὀργάνων αὐτῆς σύστημα, και ἔνεκα τούτου ἡδῆ ἡ Ῥωσσία προσπαθεῖ διὰ παντός τρόπου νὰ κατορθώσῃ τὴν συμμαχίαν τῶν ἐν τῷ Αἴμῳ, τῇ Ἰλιρικῇ Χερσονήσῳ, και τῇ μεσογείῳ κειμένων λαῶν πρὸς ἀπόκρουσιν δῆθεν τῆς ἐκ τῆς Ἑσπερίας πρὸς τὴν Ἀνατολὴν ἐπιδρομῆς, πράγματι δὲ πρὸς χρῆσιν προπυργίου τῶν ἐν Ἀνατολῇ Ῥωσσικῶν σκοπῶν.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ὀφείλει ἡ Ἑλλάς ν' ἀπέχῃ ἀπὸ πάσης συνεννοήσεως μετὰ τῶν ἐν λόγῳ κρατῶν και νὰ προσέξῃ πολὺ ὅπως μὴ ἐπιπέσῃ και αὐθις εἰς τὴν στηθεῖσαν πλεκτάνην, ὡς πολλάκις ἄλλοτε ὑπέπεσε και ἠνέφξεν ἀνιάτους πληγὰς, καθόσον τὰ κράτη τοῦ Αἴμου και ἰδίως οἱ Βούλγαροι οὐδεμίαν αὐτοφυῆ συναίσθησιν ἐθνισμοῦ ἔχουσι, διότι οὐδέποτε ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ὑπῆρξαν ἔθνος αὐτοσυντήρητον και ἡμερον ἀπεναντίας αὐτοὶ τε και οἱ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν φαινόμενοι ἡγεμόνες αὐτῶν ὑπῆρξαν λησται, ἄρπαγες, φοβεροὶ ἐπιδρομεῖς, οἵτινες ὀφελούμενοι ἐκ τοῦ παρηκμακότος Βυζαντινοῦ Μεγαλείου ἐπιπτον ὡς ὄρνεα πειναλέα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ποτὲ μὲν εἰς Μακεδονίαν, ποτὲ δὲ εἰς Θράκην, και ἄλλοτε ἀλλαχοῦ ἐλήστευσον δηοῦντες και καταστρέφοντες πόλεις και κώμας· ὥστε τὸ ἡδῆ ἐν Βουλγαρίᾳ και ἀλλαχοῦ κυκλοφοροῦν δόγμα τῆς πανσλαβιστικῆς ἐνώσεως ὑπάρχει ὡς φήμη ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν κατ' ἀλλοτρίαν παράδοσιν, και οὐχὶ ὡς αἰσθημα ἐν τῇ ἑαυτῶν καρδίᾳ και διανοίᾳ, και πᾶν ὅ,τι ἐν αὐτοῖς ἐνεργεῖται και πράττεται εἶναι ἔργον Ῥωσσικόν, συντελοῦν εἰς τὴν Ῥωσσικὴν πατροπαράδοσιν. Ἐπομένως οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἡ Ἑλλάς συμμαχοῦσα μετὰ τῶν Σλάβων οὐδὲν ἔχει νὰ ὀφειλήθῃ, πρῶτον μὲν διότι τὰ συμφέροντα εἰσὶν ἀντίθετα ὡς ἐρρήθη ἀνωτέρω, δεύτερον τὸ Σλαβικὸν στοιχεῖον εἶναι ὑπὸ ἐπιτροπείαν, και οὕτω οὐδὲν οἰκείον πολιτικὸν σχέδιον ἔχει, οὔτε αὐτοβουλίαν κέκτηται, ἀλλ' ἄγεται και σύρεται δίκην νευροσπάστων, ἐπομένως πᾶσα μεταξὺ αὐτῶν και τῶν Ἑλλήνων τυχὸν συνενόησις ἀποβαίνει ἄνευ πρακτικοῦ αποτελέσματος ὡς πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα, και τρίτον ἡ Ἑλλάς συμμαχοῦσα μετὰ τῶν Σλάβων θ' ἀπομακρυνθῇ ἐκ τοῦ φυσικοῦ αὐτῆς συμμάχου, ὅστις εἶναι ἡ Εὐρώπη, ἥτις ἐστὶ βεβαιωμένη ἐκ τῶν πραγμάτων και τῆς ἀνάγκης ἐκοῦσα ἄκουσα νὰ συντρέξῃ τὴν Ἑλλάδα ἐν Ἀνατολῇ, πρῶτον μὲν διότι γινώσκει κάλλιστα ὅτι εἰς οὐδεμίαν τῶν μεγάλων δυνάμεων θὰ ἐπιτραπῇ, ὡς προείρηται, ἡ κατάληψις οὔτε τῆς

Μακεδονίας, οὔτε τῆς Θράκης, οὔτε τῆς Κωνσταντινουπόλεως, αἱ δὲ διαδόσεις περὶ καταλήψεως τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὸ τῆς Αὐστρίας εἰσὶν ἔωλοι, καθόσον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῆ, διότι καταλυθησομένης ποτὲ τῆς Τουρκικῆς δυναστείας καθίσταται ἀδύνατος ἡ κανονικὴ διαίρεσις τῆς λοιπῆς Μακεδονίας, τῆς Θράκης καὶ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ διοικητικὴν καὶ πολιτικὴν ἔποψιν, ὑπαρχούσης ἐν Θεσσαλονίκῃ τῆς Αὐστρίας καθὼς μεγάλης δυνάμεως, καὶ οὔτε αὐτὴ ἡ Αὐστρία δύναται βραδύτερον νὰ εὐχαριστηθῆ μὲ μόνην τὴν Θεσσαλονικὴν, καὶ οὔτε εἶναι δυνατόν ἐν αὐτῇ νὰ ἔχη ἴσχυϊαν, ἐφ' ὅσον ἡ λοιπὴ Μακεδονία, ἡ Θράκη καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις κανονισθῶσιν ἄλλως (ἐὰν ὑποτεθῆ, ἐνωσιῆται ὅτι καθίσταται εὐκολὸς ὁ κανονισμὸς αὐτῶν ὑπὸ πολιτικὴν καὶ διοικητικὴν ἔποψιν), ἄλλως τε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Αὐστρία φυσικῶς θὰ ἀντιμετωπισθῆ ἀφέντως μετὰ τῆς Ῥωσσίας, ἥτις διὰ πάσης θυσίας θελεῖ ἀντιταχθῆ κατὰ τῶν σχεδίων τῆς Αὐστρίας, τῆς ὁποίας τὰ θεμέλια ἴστανται ἐπὶ τριτόχου ἄρματος ἐτοίμου ἐν εὐθέτω ὥρᾳ νὰ διασπασθῆ· ὥστε ὡς πρὸς τὴν Αὐστρίαν ὅψ' ἐκατέρως τὰς ἐπόψεις οὐδεὶς κίνδυνος ὑπάρχει πρὸς τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα, καθόσον μάλιστα γενικῶς πιστεύεται ὅτι ἢ τε Ἀγγλία καὶ Γαλλία οὐδόλως θὰ συναινέσωσι εἰς τὴν παρὰ τῆς Αὐστρίας κατάληψιν τῆς Θεσσαλονίκης, δι' οὗς ἀνεφέρμεν ἀνωτέρω λόγους.

Δεύτερος λόγος ὅτι ἡ Εὐρώπη ἀναποφέντως θὰ ἐνισχύσῃ τὴν Ἑλλάδα εἶναι ὅτι καλῶς ἐπίσταται ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀνάκαθεν ὑπῆρξαν ἔθνος φιλελεύθερον, καὶ φιλόφρονον, εἰς δ' ἅπαντα ἡ Εὐρώπη βάρβαρος οὐσα ἀπὸ τῶν ἀρχαιότατων χρόνων ὀφείλει τὸν ἑαυτῆς πολιτισμὸν, τὴν φιλοσοφίαν, τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἀγαθοεργίαν, ἐνῶ οἱ Σλάβοι καθὼς φυλαὶ Σκυθῶν, Τατάρων, καὶ Μογγόλων αἰετοπετοὺς ὑπῆρξαν βάρβαροι καὶ ἀποτρόπαιοι ἐπιδρομεῖς ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος, πολὺ δὲ μᾶλλον ἤδη, ὅτε ὀπισθεν αὐτῶν ἴσταται καὶ ἐνεργεῖ μεγάλη δύναμις ἄγουσα καὶ φέρουσα αὐτοὺς πρὸς ἐπιτέλεσιν ἰδίων αὐτῆς σκοπῶν, ὥστε ἡ Εὐρώπη εἶναι πεπεισμένη ὅτι διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἴσχυϊα καὶ πρόοδος ἐν Ἀνατολῇ πρέπει νὰ ἐνισχυθῆ ὅπως διέπει αὐτὴν τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον, ὡς ἔχον τὴν συναίσθησιν ἰδίου ἔθνισμοῦ καὶ αὐτοδιοικήσεως, καὶ δυνάμενον ὑπὸ ἀρίστους ἄρχοντας νὰ μορφώσῃ καὶ ἐκπολιτίσῃ ἅπασαν τὴν ἐν Ἀνατολῇ ἀνθρώπινον λειτουργίαν.

Καὶ τρίτος λόγος εἶναι ὅτι ἐνισχυομένου τοῦ Σλαβικοῦ στοιχείου, ἐνισχύονται καὶ κραταιοῦνται οἱ Ῥωσικοὶ σκοποὶ πρὸς πραγματοποίησιν τῆς πατροπαράδοτου αὐτῶν ἰδέας, ἥς ἡ πραγματοποίησις θέλει ἐνισχύσει τὴν Ῥωσσίαν ὥστε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς Εὐρώπης νὰ ἐπισηεῖ ἐκάστοτε τὴν τοῦ μεγάλου Πέτρου σπάθην, ἐνῶ διὰ τ.ς ἐνισχύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου οὐδὲν ἔχει νὰ φοβηθῆ, διότι τοῦτο οὔτε κατακτητικὸς σκοποὺς δύναται νὰ ἐξασκήσῃ, οὔτε εἰς ἰσχυρὰν τινα δύναμιν δύναται νὰ παραδώσῃ τὴν ἑαυτοῦ ἐπιρροὴν καὶ νὰ καταστῆ ὄργανον τῶν σκοπῶν αὐτῆς, ὁπεναντίας δὲ καὶ ἰσχυρὸν ἐν Ἀνατολῇ στοιχεῖον ὁ ἑλληνισμὸς θέλει φέρει τὴν ἰσορροπίαν ἐν Ἀνατολῇ καὶ προαγάγῃ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν βιομηχανίαν, στοιχεῖα ἅπερ θέλουσι παγίωσει ἐν Εὐρώπῃ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην καὶ εὐημερίαν, καθότι δύο εἰσὶ τὰ ἐν Εὐρώπῃ κἀνάδαλα τῆς ἀενάου ἀνισχυίας καὶ παραχθῆς, ἡ Αὐστρία, καὶ ἡ Τουρκία, ἡ μὲν ὡς ἐκ τῶν συγκροτούντων τὸν φαινόμενον ἔθνισμὸν αὐτῆς στοιχείων, ἡ δὲ ὡς ἐκ τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ καὶ τῶν πατροπαράδοτων προλήψεων, δὲν δύναται νὰ ἐξομοιωθῶσι καὶ ἀδελφοποιηθῶσι μετὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ λοιπῶν κρατῶν, καὶ ἔνεκα τούτου ἀπ' αὐτῶν τῶν

δύο δυναστειῶν ἐξέρχεται πᾶσα πολιτικὴ ραδιουργία καὶ διαφθορὰ τῶν ἡθῶν.

Ἐνεκα τῶν ἀνωτέρω λόγων ὀφείλει ἡ Ἑλλάς πρῶτον νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ πάσης συνεννοήσεως μετὰ τῶν λαῶν τοῦ Αἴμου, καὶ δεύτερον νὰ ἔχη τὸ ἑαυτῆς ὄμμα ἠνεωγμένον πρὸς τὰ ἐν Ἀνατολῇ, καὶ ἐτοιμὴν τὴν νεῦσιν τοῦ ὄμματος εἰς κίνημα πρὸς δὲ τὴν Ἑσπερίαν ὀφείλει νὰ στηρίξῃ τὴν ἑαυτῆς πεποίθησιν καὶ προσδοκίαν, καὶ πρὸς αὐτὴν ἀκόμη τὴν Γερμανίαν, ἥτις μέχρι τέλους δὲν θὰ φανῆ ἔχθρὰ πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ ἑλληνισμοῦ, δι' οὗς ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν λόγους, ὥστε ἤδη ὑπάρχει ἀπαραίτητον καὶ λίαν κατεπειγον εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ ἰδίως πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τὴν κυβέρνησιν ὅπως εἰς τὰς κυριώτερας τῆς Ἀνατολῆς πόλεις καὶ πρὸ πάντων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποσταλῶσι ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους καὶ τῆς βασιλείας ἄνδρες νοήμονες καὶ διορατικοὶ δυνάμενοι νὰ ἐξιχνιάσωσι τὰ πάντα ἐν Ἀνατολῇ καὶ νὰ καθιστῶσιν ἐνημέρον καὶ προβλεπτικὴν τὴν κυβέρνησιν εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν κατὰ λόγον τῶν ἐν Ἀνατολῇ τεκταινομένων, καθόσον ἐν αὐτῇ ἄλλα λέγονται καὶ ἄλλα ἐν τῷ κρυπτῷ τεταίνονται.

Λοιπὸν, κ. πρωθυπουργέ, ἡ ἐν Ἀνατολῇ κατάστασις τῶν πραγμάτων εἶναι τοιαύτη, ὥστε σοὶ ἐπιβάλλεται τὸ καθήκον καὶ ἡ ὑποχρέωσις, ἐὰν ἀξίης νὰ εἰσῆι πράγματι ἄξιος τῆς Ἑλλάδος πρωθυπουργός, ν' ἀνεύρῃς τοὺς καταλλήλους διὰ τὰς περιστάσεις ταύτας ἄνδρας, καὶ νὰ πέμψῃς αὐτοὺς ἐν Ἀνατολῇ ὡς ἀντιπρόσωπους τοῦ ἔθνους, διότι ὅτι δύναται πολλὰκις νὰ κατορθώσῃ μία εὐφυΐα καὶ ὀξεῖα καὶ διορατικὴ διάνοια, δὲν δύναται μυριάδες στρατοῦ νὰ τὸ κατορθώσωσι, καὶ ἔνεκα τούτου πᾶσα πατρικὴ καὶ σώφρων κυβέρνησις ὀφείλει νὰ διακρίνῃ τὰ κεφάλαια ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διατίθενται ὡς κομματικὰ ροσφέτια, διότι ἀφορῶσι τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἔθνους, καὶ συνεπῶς τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἰσχυρὴν αὐτῆς τῆς κυβερνήσεως, ἐπομένως, κ. πρωθυπουργέ, φανού διορατικὸς εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις καὶ διάγνωσηον τὸ ἐν Ἀνατολῇ εἰκονιζόμενον μέλλον, ὅπερ δὲν ἴσταται πολὺ μακρὰν, καὶ ἔκλεξον τὰ κατάλληλα ἠθικὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα, ἅτινα θὰ δυνηθῶσι νὰ σὲ φωτίσωσιν εἰς τὴν ἐν καιρῷ ἐτοιμασίαν τῶν ὑλικῶν δυνάμεων, καὶ νὰ σὲ ἔχωσιν ἔτοιμον ἐν τῇ καταλλήλῳ ὥρᾳ πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ θριάμβου, ὅστις ἀνυπερθέτως θὰ σὲ καταστήσῃ δημοτικώτατον οὐχὶ διὰ λόγων, ἀλλὰ δι' ἔργων, καὶ συνεπῶς οἱ σταυροὶ σου καὶ αἱ ταινίαι σου θὰ χρησιμεύσωσι εἰς τὸ στήθος σου καὶ πράγματι παράσημα καὶ ἀριστεία ἔθνικὰ, καὶ οὐχὶ ἤδη ὡσπερ στολισμὸς δεσποινίδων τε καὶ μερικῶν σοὶ χρησιμεύουσι.

Λεων. Λεονάρδος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐν τῷ χθесινῷ Αἰῶνι εἰς τὸ Β' ἄρθρον τῶν περὶ Μακεδονίας ἀξιολόγως δημοσιευομένων ὑπὸ τὸ στοιχεῖον **Ε.** ἀνέγνωμεν καὶ τὰ ἐξῆς, τοῦ λόγου προκειμένου περὶ διαφορῶν θρησκευτικῶν προπαγανδῶν : «Ἡ ἐξ Ἀγγλίας συντηρουμένη, ἐν δὲ Θεσσαλονικῇ ἐδρεύουσα ὑπὸ τὸν ἱεραπόστολον *Κρόσβιτς*, καὶ τὴς ἐκ Γερμανίας καὶ Ἑλβετίας συντρεχομένη, ἐν δὲ Σέρραις ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ *Δ. Μαρούλη* ἀντιπροσωπευμένη, πιστῶσιν τὴν διάδοσιν τοῦ προτεσταντισμοῦ διὰ τῆς παιδείας, ἀλλ' ἀστοχοῖσι τοῦ σκοποῦ των, διότι τὰ ὄργανα αὐτῶν φαίνονται προαιρούμενα τὸν ὑλικὸν